

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Jesus exinanitus & exaltatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

PRO FESTO
CIRCUMCISIONIS.

*Semetipsum exinanivit formam servi accipiens . . .
propter quod & Deus exaltavit illum, & do-
navit illi nomen, quod est super omne nomen:
ut in nomine JESU omne genu flectatur cae-
lestium, terrestrium & infernorum. Philipp.
2. v. 7. 9. 10.*

IN mysterio hodierno tria nobis consideranda proponit S. Bernardus, *Circumcisionem, Nomen & Sanguinem*, quæ triplicem pariter nobis causam subministrant, *Admirationis* sc. *Amoris & Imitationis*. *Admirationis*, ob exinanitionem Christi circumcisi, id est, signati caractere peccatoris: *Amoris*, ob Christum humiliatum ad nos glorificandos: *Imitationis*, istius tam profundæ humilitatis: *Admirationis*, propter adorandam majestatem nominis ipsius super omne nomen, concessi à Patre suo Dei Filio, in recompensationem exinanitionis Dei: *Amoris*, propter nomen, quod nil significat nisi dulcedinem, teneritudinem, & charitatis excessum: *Imitationis* virtutum SS. Jesu nomine expressarum. *Admirationis* in contemplatione lætæ immortalitatis, cultri rubentis Dei sanguine: *Amoris* ob guttas primas cruoris adeò pretiosi, quas impatiens Jesu dilectio è venis ejus extraxit, ut sanguinolentis caracteribus signaret protestationem

tionem nobis factam, manendi noster *Jesus* id est Salvator.
Imitationis dolorum, & patientiæ Christi jam in balneo
sanguinis sui abluti.

Interim dum cœlum universum, omnis terra & in-
ferus simul debitum præstant homagium illustrissimo
huic nomini *Jesu*: consideremus primò exinanitionem **DIVISIO.**
Jesu circumcisi; deinde in altera parte ponderemus istius
exinanitionis præmium compensativum per gloriam No-
minis excellentissimi, *Jesu*.

Ut comprehendamus hoc mysterium imploremus
gratiam Sancti Spiritus, sine cujus cooperatione teste Divo
Paulo ne quidem dignè, ut oportet, nomen *Jesu* pronun-
tiare possumus, quam ut nobis impetret *Deipara*, priùs ei
dicamus salutationem. *Ave Maria.*

Quæstio est admodùm famosa inter Theologos &
Sacrae Scripturae interpretes, num dicta à S. Paulo exina-
nitio, seu annihilatio conveniat propriè, directè & in rigo-
re adorandæ Personæ Theandricæ Verbi, aut solùm ejus-
dem Humanitati.

S. Ambrosius & Dionysius Alexandrinus cum qui-
busdam aliis judicant, immutabilitatem Verbi, quod in se
ullam imminutionem recipere nequit, aut de novo super-
venientem accessionem, non admittere, ut dicatur, se ex-
inanuisse, sed solam Humanitatem ipsius sustinuisse pro-
fundam exinanitionem in hoc, quòd illa non receperit in
novo isto statu, quem per Incarnationem subiit, omnes
sequelas, & omnes adpertinentias, alioquin debitas ado-
randæ suæ dignitati, sed è contrario eadem apparuerit in-
duta nostras fragilitates & infirmitates, atque splendoris
hujus Regii loco, sibi titulo unionis hypostaticæ compe-
tentis,

centis, susceperit in se formam servi, se subjiciendo humilitati, & miseriis nostræ mortalitatis.

Philip. 2. 6.

Nihilominus communior Theologorum & Interpretum opinio tenet, quod S. Paulus attribuat præfatam annihilationem seu exinanitionem propriæ Personæ Verbi. Eius verba sunt clara: *Cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit.* Is, qui se exinanivit juxta D. Pauli sensum erat æquè Deus, ac Pater illum generans, ac possidebat omnia Divinitatis Regalia justo titulo æternæ suæ generationis. Verbum ergo, quod Deus est æqualis cum Patre, ipsum est, de quo Paulus testatur, se exinaniisse. Quod tamen non sic intelligendum, monet Theologorum apex D. Augustinus, quasi Verbum amiserit aliquid sibi essentiali, sed, quod aliquod esse de novo susceperit: *Non, quod habebat, deposuit, sed, quod non habebat, accepit:* vel, juxta expositionem D. Leonis. *Nostra suscipiens, propria non amittens.* Res omnino paradoxa! assumendo id, quod non habebat, se exhaustit, recipiendo, quod erat à nobis, se depauperavit, & exinanivit. Audite Angelica sua differentem linguâ D. Thomam.

Philip. 2. 7.

Psal. 38. 6.

Natura humana, existens infinitè plus in potentia, quàm in actu, est ingens vacuum, Verbum Divinum se uniendo isti naturæ humanæ, huic vacuo, seu nihilo: *Semetipsum exinanivit.* Aut dicamus cum Psalmista: *omnia esse creata coram Deo nihilum esse: Substantia mea tanquam nihilum ante te.* Hinc Verbum assumens nostrum esse creatum per unionem cum natura nostra, se reduxit ad nihilum, *Exinanivit.*

Vel sequamur doctam Card. Cajetani explicationem: *Quanquàm Dei Filius, docet is, semper retinuerit*

rit

rit æqualitatem cum suo Patre, per suam tamen Incarnationem sibi appropriavit aliquid, quo antea carebat, vī cuius in tempore verificatur, quod antea & ab æterno verum non erat: *Pater major me est.* Profunda est humiliatio Personæ istius Divinæ, posse consequenter ad unionem cum natura nostra in vitam de se prædicare: *Ego sum vermis, & non homo.* Joan. 14. 28.
Psal. 21. 7.

Cum præcipuum, quod in hodierno mysterio considerandum, sit descensus & abjectio Christi ad imam humilitatis abyssum, cō nos pariter demittamus nos argumentis & probationibus nostris.

Quatuor principales reperio descensus seu passus, quos fecit Divinum Verbum, ut pertingeret ad ultimum hujus abyssi fundum; super iis instituite, quæso mecum quandam reflexionem.

Primò, *Verbum factum est.* Passus ecce primus enormis, verè passus alicujus gigantis: *Exultavit ut gigas.* Descendens de sinu paterno, ubi genitus, non factus, se demisit in sinum maternum, ibi de novo concipiendus; *Factus ex muliere,* ut phrasis sonat Paulina, & ex substantia mulieris. Verbum factum, idem est, ac supremum principium, & primaria causa recipit esse à suo effectu, fons acquirit novam sui fluxus originem. Verbum, quod fecit omnia, apparet modò factum, & in tantū, ut faciat, Deum dependentem, Deum subjectum, Deum obedientem. I.
Punctum.
Psal. 18. 6.
Galat. 4. 4.

Verbum caro factum. Occurrit alter passus amabilis istius demissionis; descendit è summo gloriæ suæ fastigio, à splendore suæ Divinitatis totaliter puræ ad limum & lutum. Supputetis, si potestis, quot infinite fecunda Dei virtus producere possit naturas nobiliores & longè perfectiores, quam sit præstantissima.